

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא

379 היום

גיטין דף ל"ו למסקנא

דף ל"ו ע"א

א. נדר שהודר ברבים, י"א שאין לו הפרה על ידי החכם, וי"א שיש לו. הודר על דעת רבים, אין לו הפרה. ולדבר מצוה יש לו, כאותו מלמד שהדירוהו משום שהיה חובט בתלמידים יותר מדאי, והתירוהו כשלא מצאו מדקדק כמותו.

ב. העדים חותמין על הגט מפני תיקון העולם: יש מפרשים לרבי אלעזר ש'עדי מסירה כרתי', ותיקנו חכמים שיחתמו בשטר, שמא ימותו או ילכו למדינת הים, ולא נוכל לקיימו. ויש מפרשים לרבי מאיר, ובראשונה היה כותב אני פלוני חתמתי עד, ותיקנו שיפרשו שמותיהן בגיטין, שנוכל לחזור אחר יודעיהם ומכיריהם ולקיים את חתימותיהם. והחכמים שמכירים את חתימתם משאלות ותשובות שלהם, חותמין גם לאחר התקנה על ידי סימן שלהם.

ג. שביעית בזמן הזה לרבי, מדרבנן היא, שנאמר 'זוה דבר השמיטה שמוט', בשתי שמיטות הכתוב מדבר, שמיטת קרקע וכספים, בזמן שאתה משמט קרקע אתה משמט כספים, ובזמן הזה שאי אתה משמט קרקע (לפי שאין יובל נוהג), אי אתה משמט כספים. ותיקנו חכמים שתשמט, כי בשב ואל תעשה יש להם כח לעקור דבר מן התורה. וי"א ששמיטת כספים מן התורה.

ד. פרוסבול אינו משמט, שראה הלל הזקן את העם שנמנעו מלהלוות ועברו על 'השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל' וגו', עמד והתקין פרוסבול. וזה גופו של פרוסבול: מוסרני לכם פלוני דיינין שבמקום פלוני, שכל חוב שיש לי אצל פלוני, שאגבנו כל זמן שארצה. והדיינים חותמים למטה או העדים. ויש כח ביד

חכמים לתקן שפרוזבול לא ישמט, לאביי כי הלל סובר ששביעית בזמן הזה מדרבנן. ולרבא מועיל גם אם שביעית בזמן הזה מן התורה, כי הפקר בית דין הפקר.

דף ל"ז ע"ב

א. בגמרא נסתפקו אם הלל תיקן פרוזבול לדורו, ואם יוכשר דור שלא יהיו מונעין מלהלוות, יושיבו בית דין ויבטלוהו. או שתיקן גם לדורות הבאים, ואי אפשר לבטלו אלא בבית דין שהוא גדול מבית דינו של הלל בחכמה ובמנין, כי אין ב"ד מבטל דברי ב"ד חבירו אלא אם גדול ממנו בחכמה ובמנין. (ולא נפשט. ר"ן).

ב. י"א שאין כותבין פרוזבול רק בבית דין חשוב כבית דינו של רב בסורא וכשמואל בנהרדעא, ובית דינם של רב אמי ורב אסי.

ג. שמואל היה אומר שאם היה גדול בחכמה ובמנין מבית דינו של הלל היה מבטל את הפרוזבול. אבל רב נחמן אמר שהיה מקיימו ומוסיף בו דין, שגם מי שלא כתב דינו כמי שכתבו.

ד. עלובה כלה שזינתה בקרב חופתה, שבעוד שכינה וישראל בסיני עשו את העגל. וכפי שאמר שלמה: עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו. אבל עדיין חביבותא הוא גבן, שנאמר נתן ולא הסריח.

ה. הנעלבין ואינן עולבים, שומעין חרפתן ואין משיבין, עושין מאהבה ושמחין ביסורין, עליהן הכתוב אומר ואוהביו כצאת השמש בגבורתו.

*****

לומד יקר! אם לדעתך יש טעות בחומר, שגיאת כתיב, או כל הערה אחרת לשיפור התקציר, לטובת הכלל, דווח למערכת באמצעות שליחת דואר לכתובת: 7600235@gmail.com. בכדי שנוכל לתקן את הצריך תיקון. יש לציין מסכת, דף, ועמוד. תודה.

© כל הזכויות שמורות למערכת "הדף היומי למסקנא". התקציר מיועד לשימוש אישי בלבד! אין להעביר, להפיץ, או לעשות בו כל שימוש אחר, ללא רשות מפורשת בכתב מהמערכת!

להצטרפות לרשימת התפוצה:

7600234@gmail.com